

Ik heb nog een Exakta VX 500

Goed Goed

Ze zijn hopeloos uit de mode, maar ze doen het nog zo goed, ze zitten nog zo lekker, of er kleven zulke mooie herinneringen aan dat weggooiën geen optie is. Bezitters van onverslijtbare gebruiksartikelen doen hun verhaal. Door **Erik Betten**.

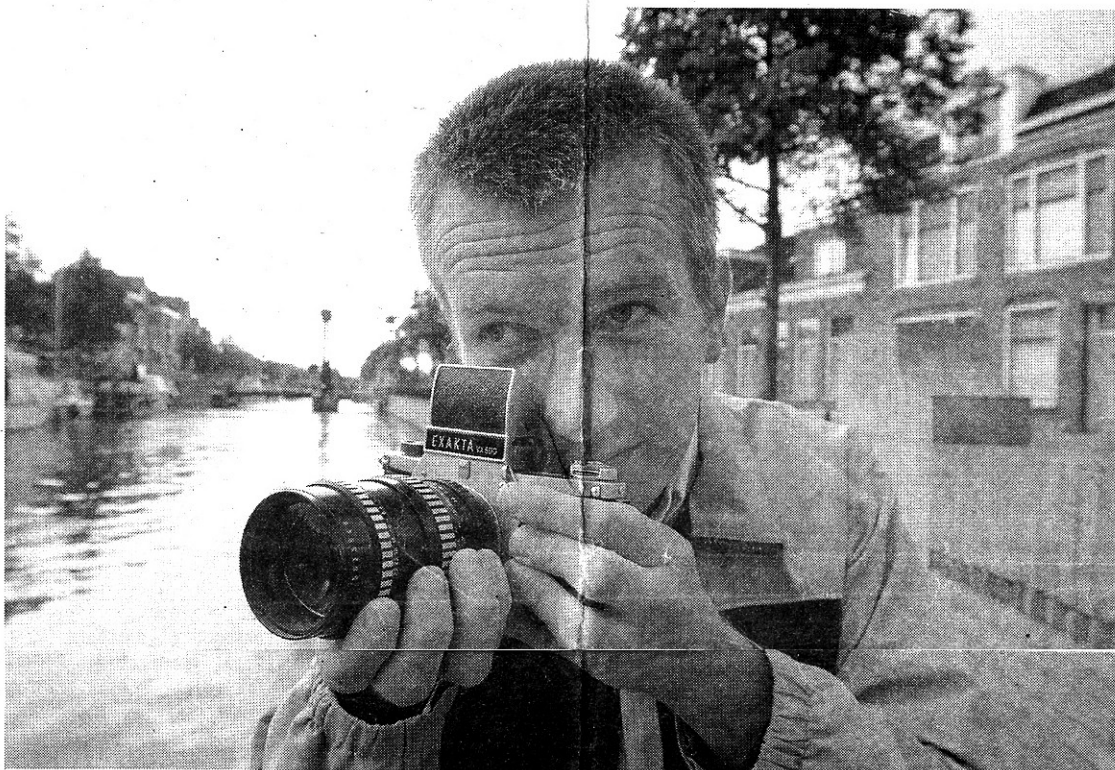
Toen ik 'm een paar jaar geleden bij toeval tegenkwam in een fotozaak, viel de Exakta op door zijn degelijkheid. Het was een mooie camera om te zien", herinnert Sijbren Sijtsma uit Sneek zich. Het bleek een Exakta VX 500 uit 1969, een van de laatste cameratypen van het bekende Ihagee Kamerawerk uit Dresden, toen nog DDR.

„Na wat loven en bieden werd ik voor dertig euro eigenaar van het toestel. Ik dacht: we zien wel wat het wordt. Soms gaat zo'n oude camera na een paar keer kapot, maar deze bleef het doen.”

Van huis uit had Sijtsma het fotograferen niet zo meegekregen. Voor de gemeentebtenaar begon het met een oude Praktika die hij op een rommelmarkt tegenkwam. „Je maakt er één foto mee, tien foto's, en dan zit er een beetje tussen die je grijpt. Met net het goede licht of de juiste compositie.”

Inmiddels heeft hij een aardige collectie aan oude camera's opgebouwd, maar de Exakta is hem het liefst. „Ik trek er graag op uit om foto's te maken. Landschappen doe ik graag, stadslandschappen, maar ook het Friese land.” Sijtsma is autodidakt, en heeft veel opgestoken uit boeken en van internet.

„Zo'n hobby neemt langzaam bezit van je”, bekent hij. „Het blijft namelijk altijd spannend. Ik heb wel een belichtingsmeter mee, zodat ik weet hoe ik het

Sijbren Sijtsma in actie met zijn pronkstuk, de Exakta VX 500. Foto: Eilert Lubbers

diafragma en de sluitersnelheid in moet stellen, maar het is toch altijd een verrassing met zo'n oud toestel. In feite leer je met zo'n klassieke camera de essentie van fotograferen: het spelen met licht.”

Van digitale fotografie moet Sijtsma niets hebben. „Met de eenvoudige mechanica van de

Exakta kun je bij wijze van spreken op de Zuidpool foto's maken, daar waar een kostbare digitale spiegelreflex je allang in de steek zou hebben gelaten.”

Sijtsma heeft nog nooit iets met het toestel gehad. „Hier gaat niet iets aan stuk. Het is heel inzichtelijke techniek. Je kunt het deurtje opendoen en je ziet welk

onderdeel wat doet.”

Ook de foto's vindt hij mooier dan die van een digitaal toestel. „Mijn grootste angst is dat het brede aanbod aan rolletjes verdwijnt. Digitaal is nu de norm. Zo werd onlangs bekend dat Kodak zwaar verlies lijdt op de rolletjesverkoop, en dat maakt de sortering op termijn alleen maar

smaller. Maar zolang ze er zijn, zal ik ermee fotograferen.”

Hij gebruikt standaard rolletjes voor de Exakta, maar moest wel hard zoeken om alle accessoires te vinden. „Je kunt er geen universele filters op zetten. Dus die filters, maar ook de zonnepkap, de draadontspanner, dat soort dingen is allemaal speciaal gemaakt voor dit merk.”

Als hij er met een vergrootglas bovenop gaat staan, kan hij wat slijtage zien bij de bewegende delen. „Dit toestel is veel gebruikt, maar wel voorzichtig behandeld. Versleten is hij zeker niet. Dit soort toestellen blijft nog tientallen jaren goed.”

Volgens Sijtsma heeft zijn Exakta altijd een Nederlandse eigenaar gehad. „Er zit nog een Nederlandse handleiding bij. Ik denk dat hij in 1969 naar Nederland is geëxporteerd. Ik zou best willen weten wie 'm eerder heeft gebruikt. Maar daar zal ik wel nooit achter komen.”

Heeft u een strijkijzer, koffiemolen, stofzuiger, auto, boot, jas, hoed, stoel, tweezitter: kortom: iets dat valt in de categorie 'zulke maken ze tegenwoordig niet mee'? En heeft u daarbij een mooi verhaal te vertellen? Neem dan contact op met de redactie van het Friesch Dagblad, Postbus 412, 8901 BE in Leeuwarden of via email regio@frieschdagblad.nl. Vermeld duidelijk uw naam en adres en het telefoonnummer waarop u overdag te bereiken bent.